

[Ømann.]

Jeg er naturligvis velvilligt indstillet over for tanken i det foreliggende forslag, men det er også realistisk at være klar over, at der ikke er chancer for forslaget gennemførelse i denne omgang.

Gudme (R.V):

Hr. Ømann sagde, at det havde været bedre at drøfte forslaget i februar, da det blev fremsat. Hertil kan jeg kun bemærke: nej, det havde også været for sent. Skulle dette forslag have haft nogen relevans, så skulle det have været drøftet engang omkring nytårstid, på det tidspunkt, da vi kunne se, at dyrtidsportion nr. 2 var ved at komme til udløsning, således at man, hvis man skulle have lavet virkelig realpolitik i dette land — hvilket jo desværre er en vanskelig ting, viser det sig — havde haft en praktisk mulighed for at vælge imellem, om dyrtidsportion nr. 2 — og for den sags skyld også gerne dyrtidsportion nr. 1 — skulle komme til udbetaling, og så en forlængelse af den midlertidige momsnedsettelse ud over den 29. februar. Det var en tanke, som først direktør Arne Lund fra Dansk Arbejdsgiverforening lancerede netop omkring nytårstid, og hvis vi dengang kunne have fået positive taler for det, samtidig med at de herrer med forbindelse inden for fagbevægelsen kunne have gjort begribeligt, at dette havde været en lykkeligere løsning for alle i stedet for den, som vi i stedet for blev nødt til at træffe, så havde der været lidt perspektiv i dette forslag.

Perspektivet er forduftet, og dermed er forslaget også forduftet.

Wilhjelm (VS):

VS vil gerne støtte dette forslag. Vi mener ikke, det så meget er et spørgsmål om tidspunktet; det er det muligvis, hvis man kun vil fremføre, hvad Dansk Arbejdsgiverforenings direktør her har lagt frem af ideer, men det er jo ikke vores sag. Man kunne lige så godt argumentere for, at man nu har haft fordel af, at den midlertidige momsnedsettelse udløb, for det, man har argumenteret på hele tiden, var jo, at den netop skulle være midlertidig for at muliggøre den lagertømning, der skete op til den 1. marts. Derefter er det ikke spor mærkeligt eller uden relevans at drøfte en mere permanent

ordning, bl. a. fordi man i modsætning til, hvad man foregav at tro i hvert fald i september, da man aftalte den midlertidige ordning, nu må konstatere — hvad alle kan konstatere — at der er ikke nogen som helst udsigt til i den kommende 3 års periode at nærme sig noget, der ligner fuld beskæftigelse.

Vi ville godt diskutere nuancer i det her, som vi også gjorde i september. Vi tror, der kunne findes andre måder at øge købekraft på, f. eks. særlige bidrag til lavindtægtsgrupper af enhver kategori, som måske mindre går til forbrug af importerede varer end en generel momsnedsettelse, men nu er det altså det, der foreligger forslag om, og det er jo sådan set kun princippet om en købekraftsudvidelse, vi drøfter her i dag, for som hr. Ømann sagde, er der næppe politisk realitet i at få det igennem. Derfor er der ikke så megen grund til at diskutere nuancer; selve det princip, der ligger her, kan VS støtte.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Jeg har jo ikke særlig meget at takke for. Jeg kan takke dem, der positivt har erklæret, at de forstod princippet i dette forslag. Men når skatteministeren siger, at der nu ikke er nogen reel mulighed for at foretage en momsnedsettelse og ad den vej opnå en udvidelse af købekraften, fordi man ikke ved, hvor man skal tage det, der kommer til at mangle i provenu, må jeg gøre opmærksom på, at dette forslag blev fremsat den 4. februar, og at det faktisk direkte følger det, vi foreslog i september, dengang man kom med den tidsbegrænsede moms, hvor vi foreslog, den skulle være uden tidsbegrænsninger.

Jeg er for så vidt enig med hr. Wilhjelm i, at der kunne findes mange andre former, men da det var septemberforligspartierne meget om at gøre, at denne nedsettelse af momsen skulle virke effektivt for en bedre beskæftigelse, synes jeg, det var rimeligt, at de blev konfronteret med virkeligheden. Man bør erindre sig, at til de urealistiske hører LO, der ønskede, at man skulle bevare en momssenkning, for det, der reelt skete, var, at man hævede momsen i en tid med massearbejdsløshed. Til de urealistiske hører en række af socialdemokratiets faglige ledere, som er og var bange for, hvad det betød